

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului

Învățătură de credință așez în cartea Mea cea de azi, ca să se găsească în ea învățătura Mea. Eu sunt Cel ce sunt, Domnul Iisus Hristos, și sunt Cuvântul Tatălui Meu, căci Tatăl este întru Mine când grăiesc. Pe cei ce cred în Mine și în venirea Mea acum cuvânt pe pământ, nu-i învăț altfel decât i-am învățat pe ucenicii Mei acum două mii de ani, cărora le-am spus că Tatăl este întru Mine, iar Eu întru Tatăl sunt, iar dacă cineva Mă iubește Mă va iubi păzind cuvântul Meu, și îl va iubi pe el Tatăl Meu și vom veni la el, Eu și Tatăl, și Ne vom face la el locuință, iar cel ce nu Mă iubește este cel ce nu păzește cuvintele Mele.

I-am învățat pe ucenici acum două mii de ani, dar ei erau nedumeriți cu privire la Tatăl, Care sălășluia întru Mine făcând lucrările Lui înaintea lor și înaintea oamenilor, căci le spuneam: *«Eu Mă duc la Tatăl, și orice veți cere în numele Meu Eu voi face, iar dacă veți crede în Mine, veți face și voi lucrurile pe care le fac Eu și veți face mai mari lucruri, pentru că Eu Mă duc la Tatăl, și dacă Mă duc, Îl voi ruga pentru voi și vă va trimite alt Mângâietor, Care să fie pururea cu voi: Duhul Adevărului, pe Care lumea dacă nu-L vede și nu-L știe nu poate să-L primească, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne în voi și va fi întru voi, căci va sosi la voi, și voi Mă veți vedea, pentru că Eu sunt viu, și veți fi vii și voi și veți cunoaște că Eu sunt întru Tatăl, și voi întru Mine, și Eu întru voi, căci cine Mă iubește pe Mine va fi iubit de către Tatăl Meu, și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui».*

Învățătură de credință așez în carte în zi de praznic de înălțare a Mea la Tatăl acum două mii de ani, de-a dreapta Tatălui așezându-Mă Eu atunci. Mi-am tras ucenicii spre Betania, la muntele Eleonului, după ce în răstimp de patruzeci de zile M-am arătat adesea lor, grăindu-le lor tainele împărăției lui Dumnezeu și poruncindu-le să stea aproape de Ierusalim și să aștepte făgăduința Tatălui, căci le-am spus: *«Va veni Duhul Sfânt asupra voastră și veți lua putere să-Mi fiți martori în Ierusalim și până la marginile pământului apoi»*, și grăindu-le lor, un nor M-a luat din ochii lor și M-a înălțat spre Tatăl, cu ei de față, rămânând din această privesc cerească doi bărbați, în haine albe, care le-au spus: *«Iisus S-a înălțat acum de la voi la cer, și astfel va și veni, precum L-ați văzut suindu-Se».*

Norul slavei Domnului, norul care a venit și M-a acoperit când M-am dus pe munte cu ucenicii pentru rugăciune și am strălucit înaintea lor cu slavă mare, și doi bărbați erau de o parte și de alta a Mea, și s-a tras apoi norul slavei Domnului și am rămas Eu așa cum știau ucenicii că sunt, după ce Tatăl M-a mărturisit cu glas din nor că Eu sunt Fiul Lui, ca să știe ucenicii cine sunt Eu, Cel ce umblam cu ei din loc în loc așezând semne dumnezeiești peste oameni și puteri cerești, cu care lucram minuni. O, acest nor al slavei a fost și în ziua când M-am înălțat la Tatăl înaintea ochilor ucenicilor Mei.

O, tot așa vin și azi. Vin cu norul slavei Mele, care Mă poartă acoperindu-Mă și descoperindu-Mă în cuvânt, așa cum Tatăl Meu a grăit din nor și M-a mărturisit că Eu sunt Fiul Său. Vin cu norul slavei Domnului și sunt mărturisit ca și atunci, când cei doi bărbați au grăit cu Mine în ziua când am strălucit pe munte înaintea ucenicilor Mei, și când, iarăși, doi bărbați au grăit despre Mine celor ce erau cu Mine în ziua când norul M-a luat de lângă ei și M-a așezat de-a dreapta Tatălui în ceruri, ca să fiu Eu cu mângâierea Tatălui lângă ai Mei apoi până la sfârșitul timpului.

O, nu e greu să fie crezute tainele Mele, cuvintele Mele, după care Eu Mă tănuiesc cu slava Mea, după ce atât de mult și de minunat M-am dovedit pe pământ între oameni Fiu al Tatălui, mărturisit fiind de cei din cer, de-a dreapta și de-a stânga slavei Mele văzute arătându-se ei. Omului i-a mai rămas doar să creadă sau să nu creadă ceea ce au mărturisit cei din cer și cei de pe pământ ucenici ai Mei, care au văzut minunea norului slavei Domnului, mergând ei prin trimiterea Mea apoi până la toate marginile cu vestea cea despre Mine. Arătarea slavei Mele s-a

petrecut pe munte înalt, ca să fie cât mai curat locul coborârii slavei care Mă mărturisea de la Tatăl și prin Tatăl, căci în slava cu care Tatăl cobora, în slava aceea eram și Eu cuprins, Eu în Tatăl, și Tatăl în Mine, nor de slavă și de taină a Domnului, taina care acoperă pe deasupra pe Domnul, slava pe care o am Eu de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, precum este scris.

O, iată de ce trebuie să fie loc curat locul în care Eu, Domnul, Îmi lucrez slava cuvântului Meu ca pe munte înalt, așa cum și lui Moise M-am împărțit când am grăit cu el pe munte și am scris pe piatră cuvântul cel pentru porunci spre Israel, ca să fie viu prin ele Israel.

O, cum să-l iau pe om la școala învățaturii de credință, cum să fac să-l iau? E mult și e frumos de învățat. N-are omul timp pentru adevărul lucrurilor, pentru Duhul Sfânt Mângâietorul, despre Care am promis acum două mii de ani că va veni pe pământ și va desluși El toate la toți cei care Mă vor iubi păzind poruncile Mele și crezând ei prin împlinirea lor peste ei, ca să pot Eu să vin cu Tatăl la ei și să-Mi fac locuință cu ei.

O, neam român, mai este alt neam și alt tărâm pe pământ unde vin Eu cuvânt și Duh mângâietor așa cum vin acum pe vatra ta cu slava Mea cea de la Tatăl? O, Eu sunt Cel ce sunt. Ție îți spun, neam român, Eu sunt Cel ce sunt! Sunt Cel ce am strălucit pe munte înaintea ucenicilor mărturisitori, și sunt Cel ce de pe munte M-am înălțat pe norul slavei Domnului, după ce Mi-am povățuit ucenicii trimițându-i peste pământ cu vestea lucrului Meu cu ei timp de trei ani și jumătate, până ce M-am suit la Tatăl în ziua înălțării Mele la ceruri. O, cum să fac să te trezesc? Am în mijlocul tău un popor mărturisitor slavei cuvântului Meu coborât pe vatra ta acum, la sfârșit de timp. Îl trimit cu trimiterea Mea ca pe un martor al zilelor de acum ca să-Mi vestească de la margini la margini cuvântul. Nu i-a mai rămas neamului omenesc decât să încerce fericirea cu Mine, după ce totul a încercat între pământ și cer vreme de șapte mii de ani, că a încercat minciuna în toate felurile ei bietul de om și s-a mințit om pe om șapte mii de ani. O, ajunge, omule! Ajunge, omule, ajunge! Încearcă și cu Dumnezeu, dar după voia Lui, nu după voia ta, că după voia ta ți-ai făcut mereu voia înaintea Mea căutându-Mă ca să-ți fac voia, dar voia Mea este scrisă pe piatră cu foc, cu degetul lui Dumnezeu, și nu seamănă voia Mea cu voia ta. Voia Mea este sfințenia ta. Eu cu ea am biruit lumea și pe stăpânitorul ei, și nici tu nu vei putea birui altfel, o, omule ostenit. Acum două mii de ani am spus: *«Acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat»*, și M-am lăsat apoi spre moarte pe cruce, dat la moarte de stăpânitorul acestei lumi, de poporul în mijlocul căruia M-am arătat Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, numai că el n-a voit să fie alt stăpân peste lume în afară de el, de cel împuternicit de Mine să-Mi fie Mie popor între toate neamurile de pe pământ. Dar dacă el n-a voit să facă voia Mea, a fost judecat acest popor când Eu am biruit asupra lui prin moartea și prin învierea Mea, și apoi prin ridicarea Mea pe tron lângă Tatăl, de-a dreapta Tatălui, după ce am biruit cel din urmă vrăjmaș: moartea.

O, neam român, Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine și una suntem când auzi tu cuvântul lui Dumnezeu. O, de ce, tată, de ce, neam român, stai deoparte de slava lui Dumnezeu de pe vatra ta? Ia aminte că Domnul îți grăiește ție. Nu mai sta în întunericul cel mai din afară, neam român, că nor negru este necredința și nepăsarea ta pentru ea. Lacrima Mea după tine s-a făcut apă mare și multă, și iată câtă suferință pe tine acum, pe vatra ta și peste fiii și fiicele tale, care stau atât, atât de departe de cuvântul care te strigă plângând și strigând, neam român! O, cum să fac să te scot din nepăsare și de sub asupritorii tăi, din pricina cărora vine nenorocirea peste tine, și care te asupresc să nu te lase să înveți și să crezi apoi slava Mea de pe vatra ta? Tron de cuvânt Mi-am zidit în mijlocul tău, și din el curge peste pământ ca o apă curățitoare acest izvor al gurii Mele, izvorul iubirii, o, țara Mea de azi. O, nu te doare trupul și sufletul și duhul de atâta bătaie câtă ți-ai atras și îți atragi? Acum vreo douăzeci de ani am scos de peste tine pe cei ce te stăpâneau fără de Mine, și sub care tu plângeai și așteptai o izbăvire. O, dar ce faci acum? Iată, faci păcate mari și te lași robită de minciună și de cei ce o făuresc pe ea pe ascuns ca să le dai tu lor slavă și să-ți faci din ei dumnezei. Dar ce vei face, o, țara Mea de azi, ce vei face tu când îi vei vedea căzând de pe scaunele lor, de pe care se laudă că tu i-ai așezat? O, privesc din cer de

lângă Tatăl și plâng de mila ta. Ți-aș da trezire mare și tot mai mare, dar aș vrea să lucrezi și tu cu Mine și să înveți învățătură de credință dacă gura Mea grăiește în mijlocul tău cuvântul Meu. Am așezat în ziua aceasta de praznic de înălțare, am așezat învățătură de credință în cartea Mea cea de azi, pe care o scriu pe vatra ta, așa cum am scris pe munte prin îngeri poruncile vieții, ca să trăiască prin ele oamenii, dar omul trăiește numai pentru păcat. Mănâncă omul carne multă, mănâncă și cu trupul, și cu sufletul, și cu duhul, mănâncă omul animale și păsări și oameni, în loc să mănânce fără de păcat, fără de carne, fără de ucidere, așa cum l-am povățuit Eu, Domnul, la începutul lui pe om. Omul însă dă hrana dată lui de Dumnezeu spre hrană, o ia și o dă la animal și la pasăre, de parcă acestea sunt de la care trebuie să mănânce omul, că le taie și le mănâncă după ce le trece prin ele hrana pe care el ar fi s-o mănânce, precum și lor le-am dat ce să mănânce, căci le-am dat și animalelor, și păsărilor, și i-am dat și omului ce să mănânce. El însă a schimbat și a mâncat altfel, dar Eu îl voi aduce la voia Mea așa cum el nu pricepe mai dinainte, că-i voi lua omului carnea de pe masă, și-i voi lua și verdeța pe care trebuia s-o mănânce după cum Eu i-am împărțit hrana, căci este neascultător de Dumnezeu omul.

Iar celor ce Mă iubesc ascultându-Mă, le voi da lor din cer prin îngeri, și-Mi voi face curat pe pământ prin lucrarea curățirii de neascultare, mai întâi în tine, țara Mea cea de azi, țară a alegerii Mele la sfârșit de timp, că voi trece totul prin sită deasă în tine, ca să rămân cu bobul cel curat, și voi așeza pe vatra ta legea sfințeniei, calea care duce la viață și la o fericire mare, pe care omul n-a bănuț-o până în zilele acestea, căci nu s-a suit la mintea omului cele pe care Eu, Domnul, le-am pregătit pentru cei ce Mă iubesc sfințindu-se pentru Mine și pentru slava Mea.

Mă voi înălța cu tine deasupra tuturor înălțimilor omenesci și Mă voi slăvi din tine peste neamuri pe pământ, o, țara Mea cea de azi, țara venirii Mele a doua oară pe pământ, iar tu, neam român, va fi să crezi atunci că numai sfințenia avea omul s-o lucreze, și nu carnea, căci omul mănâncă numai carne, mănâncă și când postește de mâncare de carne, mănâncă și atunci carne, căci mănâncă cu pofta trupului, mănâncă poftă trupească din carnea sa și din carnea altui om, și mănâncă omul și cu trupul, și cu duhul și cu sufletul, mănâncă numai carne și numai duh de carne, și nu are cine să-l oprească de la această neascultare, dar Eu vin și îl învăț pe om, că n-are cine să mai vină după Mine ca să-l învețe pe om, căci stăpânitorul acestei lumi stă peste toate neamurile de pe pământ, stă împotriva Mea și stăpânește peste om și îl supune, dar Eu, Domnul, îi voi arăta curând, curând iarăși judecata lui, când va vedea cu ochii mari și cu spaimă multă lucrarea pe care în ascuns a lucrat-o prin toți supușii ca să-l despartă pe om de Dumnezeu, după ce L-a răstignit pe Dumnezeu pentru ca să-și aibă el scaun pe pământ peste om, el și numai el, iar omul să nu mai știe că Dumnezeu Cel adevărat este Domnul.

Mă voi înălța cu slavă mare prin lucrarea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și voi rosti de pe acest munte de cuvânt și voi spune stăpânitorului acestei lumi: Sfârșitu-s-au toate, toate ale tale, ca să fiu apoi numai Eu, Domnul, Eu și cei asemenea Mie. Amin.

Iar celor credincioși cuvântului venirii Mele pe pământ acum, le voi scrie pe frunte nume nou, de Mă vor asculta așa cum a ascultat de proorocul Ieremia ucenicul său, de care a fost ascunsă căderea împăraților lumii, și vor sta cei credincioși și ascultători înaintea Mea, înaintea Împăratului slavei pe munte înalt, spre care vor privi toate neamurile pământului și vor căuta spre slava Mea și spre învățătura Mea, învățătura sfințeniei, după care omul va căuta când nu va mai putea nici o altă putere între pământ și cer. Amin.

În zi de praznic de înălțare a Mea la Tatăl am așezat în cartea Mea cea de azi învățătură de credință pentru venirea Duhului Sfânt Mângâietorul peste cei credincioși și ascultători, și am de o parte și de alta a Mea pe cei ce Mă mărturisesc Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, de pe munte înalt cuvântând, de pe tron de cuvânt Eu Însumi mărturisindu-Mă că Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 2013